

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Środy, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Insercya od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k. Reklamacye sa wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Portugalia. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Holandya. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Turcya. — Azya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Wiedeń, 21. lipca. Dnia 20. b. m. 1858 roku wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozestany XXVII. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 102. Cesarskie rozporządzenie z 8. lipca 1858 — ważne we wszystkich krajach koronnych — z ogłoszeniem niektórych postanowień, wywołanych zaprowadzeniem austryackiej waluty krajowej, względem opłaty należności, przepisanych ustawami z 9. lutego, 2. sierpnia i 6. września 1850, jako też względem tax monarchicznych.

Nr. 103. Reskrypt ministerstwa finansów z 15. lipca 1858 — ważny we wszystkich krajach koronnych — z ogłoszeniem postanowień, jak ma być wykonane cesarskie rozporządzenie z 8. lipca 1858 (Dzien. ust. państwa nr. 102).

Sprawy krajowe.

(Mianowanie. — Podróż Arcyksięcia Jana.)

Wiedeń, 21. lipca. Minister spraw wewnętrznych przeniósł lekarza obwodowego dr. Tytusa Fierich na własną jego prośbę w tej samej randze do Sącza, a lekarza powiatowego, dr. Jana Jakubowskiego w Żywcu mianował lekarzem obwodowym w Wadowicach.

Minister spraw wewnętrznych mianował komisarzy obwodowych trzeciej klasy, Antoniego Vitali i Kaspra Sowińskiego komisarzami obwodowymi drugiej klasy, tudzież koncyplistów namiestnictwa Alfreda Madurowicza, Waleryana Bodakowskiego, Władysława Dobieckiego i Hieronima Morawskiego, i adjunkta urzędu powiatowego Juliusza Wolfa komisarzami obwodowymi trzeciej klasy we lwowskim okręgu administracyjnym.

— Jego cesarzewicz. Mość Arcyksiążę Jan z swą dostojną familją, jadąc z Belgii i Ems zawitał dnia 18. lipca wieczorem znou do Frankfurtu n. M. i zajął mieszkanie w angielskim hotelu. Temi dniami oczekują tam także i przybycia c. k. fzm. barona Hess z kąpiel w Ems, i z końcem lipca wróci do Wiednia.

(Patent cesarski względem wymiaru należności stemplowych i tax monarchicznych podług waluty austryackiej.)
(Dokończenie.)

§. 8. Ustawą z 6. września 1850 i rozporządzeniami dodatkowymi oznaczone należności od kart do grania, kalendarzy, dzienników i obwieszczeń, pobierać należy według następującego wymiaru:

od talii kart	15
od jednego kalendarza	6
od każdego egzemplarza dziennika zagranicznego, który podlega stemplowi	4
od każdego obwieszczenia podlegającego stemplowi, jeśli obszerność kwadratowa nie przenosi 180 wiedeńskich cali kwadratowych	1
a w razie większej od tej obszerności	2
od każdego inseratu obwieszczenia podlegającego stemplowi, lub od doniesienia w dzienniku krajowym	30

§. 9. Wszelkie należności objęte niniejszem rozporządzeniem, które zapłacone być miały przed 1. listopada, lub któreby oznaczone były później, bez zastosowania jednak §§. 1 i 5 rozporządzenia niniejszego, obliczone być mają według dotychczasowego wymiaru z 5% dodatkiem według ogłoszonej tabeli rozrachowania z podwyższeniem każdego ułamku nie mogącego przyjść do spłaty i przelozeniem go na najbliższą wyższą cyfrę w walucie austryackiej, jaka da się wypłacić.

§. 10. Wykonanie rozporządzenia tego poruczam Mojemu ministrowi finansów.

Wiedeń 8. lipca 1858.

Skala

do wymiaru należności według stopniowań co do stosunku wartości — od dokumentów we wszystkich krajach koronnych.

I.		Należność w walucie austryackiej	
		austr. złoty	centy (nowe krajer.)
do	100 zł. waluty austryackiej	.	5
wyżej nad	100 " 200 " "	.	10
" "	200 " 300 " "	.	15
" "	300 " 500 " "	.	25
" "	500 " 1000 " "	.	50
" "	1000 " 1500 " "	.	75
" "	1500 " 2000 " "	1	.
" "	2000 " 4000 " "	2	.
" "	4000 " 6000 " "	3	.
" "	6000 " 8000 " "	4	.
" "	8000 " 10.000 " "	5	.
" "	10.000 " 12.000 " "	6	.
" "	12.000 " 16.000 " "	8	.
" "	16.000 " 20.000 " "	10	.
" "	20.000 " 24.000 " "	12	.
" "	24.000 " 28.000 " "	14	.
" "	28.000 " 32.000 " "	16	.
" "	32.000 " 36.000 " "	18	.
" "	36.000 " 40.000 " "	20	.

Wyżej nad 40.000 zł. pobierać należy od każdych 2000 zł. wyższą o 1 złr. należność, przyczym kwota niżej 2000 zł. uważana będzie za pełną.

II.		Należność w walucie austryackiej	
		złoty austr.	centy (nowe krajer.)
do	20 zł. waluty austryackiej	.	5
wyżej nad	20 " 40 " "	.	10
" "	40 " 60 " "	.	15
" "	60 " 100 " "	.	25
" "	100 " 200 " "	.	50
" "	200 " 300 " "	.	75
" "	300 " 400 " "	1	.
" "	400 " 800 " "	2	.
" "	800 " 1200 " "	3	.
" "	1200 " 1600 " "	4	.
" "	1600 " 2000 " "	5	.
" "	2000 " 2400 " "	6	.
" "	2400 " 3200 " "	8	.
" "	3200 " 4000 " "	10	.
" "	4000 " 4800 " "	12	.
" "	4800 " 5600 " "	14	.
" "	5600 " 6400 " "	16	.
" "	6400 " 7200 " "	18	.
" "	7200 " 8000 " "	20	.

Wyżej nad 8000 pobierać należy od każdych 400 zł. wyższą o 1 zł. należność, przyczym kwota niżej 400 zł. uważana będzie za pełną.

Przepisy stemplowe.

Ku dopelnieniu niniejszego rozporządzenia cesarskiego (z 8. lipca 1858; Dz. ust. państ. nr. 102) ogłosiło ministeryum finansów następujące postanowienia:

1. Zaczawszy od 1. listopada 1858 wyjdą zupełnie z użycia: Uzywany dotąd jeszcze papier stemplowy i marki stemplowe, zaprowadzone obecnie dla opłaty należności oznaczonych ustawami z 9go lutego, 2. sierpnia i 6. września 1850, a ich miejsce zajmą nowe marki stemplowe.

Uzywanie wyjątego z użycia papieru stemplowego i zniesionych marków stemplowych po dniu 31. października 1858, równac się będzie nieopłaceniu prawnych należności i podpadnie karze wyznaczonej na to w rzeczonych ustawach.

2. Wyjęty z użycia papier stemplowy i zniesione marki stemplowe mogą być przy istnieniu warunków prawnych, zaczawszy od 1. listopada 1858 aż do 31. stycznia 1859, wymieniane w urzędach magazynowych na nowe marki stemplowe w austriackiej walucie krajowej; a jeżeli przy obliczaniu podanych do wymiany stemplów na walutę austriacką podług ogłoszonej tabeli obliczenia zachodzące różnice nie mogą być wyrównane markami stemplowymi w walucie austriackiej, musi być wypłacona w gotówce kwota potrzebna do wyrównania za pomocą mark stemplowych.

W tym zamiarze ma każdy, kto żąda wymiany marków stemplowych, przedłożyć urzędowi magazynowemu prócz przeznaczonych do wymiany stemplów (bez różnicy czy to papier czy marki) wykaz z podaniem swego nazwiska, charakteru lub zatrudnienia a oraz pomieszkania, w którymto wykazie należy owe stemple spisać, obliczenie ogólnej kwoty na walutę austriacką podać, nowe marki stemplowe, których żąda, podług klas i w ogólnej sumie oznaczyć, a nakoniec wykazać różnicę, która ma być gotówką wyrównana, jak to przedstawia założony formularz.

Sprzedawcy marków stemplowych mogą swoje zbędne zapasy marków stemplowych w monecie konwencyjnej wymieniać jeszcze przed 1. listopada 1858 na nowe marki stemplowe w walucie austriackiej.

3. Po dniu 31. stycznia 1859 nienastąpi już ani wymiana ani wynagrodzenie za papier stemplowy lub marki stemplowe wyjęte z użycia.

4. Marki stemplowe na anonse, kalendarze i gazety zagraniczne niebędą sprzedawane. W miejscach, gdzie dawniej były urzęda stemplowe będzie stempel wyciskany bezpośrednio na papierze przeznaczonym na anonse i na kalendarzach. W innych miejscach wydawać będzie urząd, wyznaczony przez finansową władzę krajową, za złożeniem należyłości potrzebne marki stemplowe, które mają być na podlegającym stemplowi przedmiocie podług przepisów przyklepione i natychmiast zostaną przestemplowane.

Tak samo postępować należy wszędzie z temi, podlegającymi stemplowi dziennikami zagranicznymi, które niebawą pobierane za pośrednictwem c. k. zakładów pocztowych.

Baron Bruck m. p.

(Formularz.)

W y k a z

podanych do wymiany i żądanych natomiast marków stemplowych (papierów).

Podane do wymiany stemple.				Stemple, które mają być za to wydane				Mająca się gotówką spłacić różnica z ogólną wartością	
Wartość w mon. kon.		Ogólna wartość w walucie austriack.		Wartość w walucie austriackiej					
ilość	Pojedynczo	Razem	Złote	Centy	ilość	Pojedynczo	Razem		
	zlr. kr.	zlr. kr.				Złote	Centy	Złote	Centy
1	20	20			1	20	20		
3	5	15			3	5	15		
2	3	6			2	3	6		
1	45	45			1	75	75		
4	30	2	30		6	50	3		
10	15	2	30		2	60	1	20	
12	6	1	12		5	25	1	25	
4	3	12			5	30	1	50	
					7	10	1	10	
					3	12		36	
		47	39	50			50	16	127 $\frac{36}{100}$

Mieszkanie partyi i data.

zatem gotówką do zapłacenia 13 centy (Nazwisko i charakter lub zatrudnienie.)

Portugalia.

(Miguellści złożyli przysięgę.)

Jak donoszą dziennikowi *Indep. Esp.* z Lizbony z 11go lipca ukazali się dniem przedtem obadwaj deputowani z partyi Miguela niespodzianie w izbie i złożyli przysięgę bez zastrzeżenia. Zdaje się, że nastąpiło to skutkiem uchwały, powziętej większością głosów na zgromadzeniu Miguelistów.

Hiszpania.

(Zwołanie rekrutów. — Santa Cruz. — Mianowania.)

Madryt, 14. lipca. Najnowsze rozporządzenie ministerstwa wojny względem zaciągu sprawi bez wątpienia w całym kraju bardzo pomyślne wrażenie. Marszałek O'Donnel wysłał telegrafem rozkaz, ażeby w tym roku ściągnięto tylko tych rekrutów, którzy są przydzieleni do kawalerji, artylerji, lub do korpusu inżynierów. Piechota pozostanie w domu i rząd oszczędzi przeto do 14 milionów realów, a czynny stan armji pozostanie mimo to w liczbie 80.000 ludzi.

— Santa Cruz przybył wczoraj do Madrytu i objął swój urząd prezydenta w izbie obrachunkowej.

— Dotychczasowych posłów w Austrii, Anglii, Rosji i Portugalii zastąpią nowi. Tak donosi telegram niewymieniając nazwisk. Mianowano także nowych adjutantów Króla i 41 nowych senatorów.

Anglia.

(Wiadomości bieżące. — Wyszczególnienie potomków Henryka Lawrence. — Komisya rozpoznawcza organizacyę indyjską. — Posiedzenie z 16. lipca.)

London, 18. lipca. Lord Derby otrzymał od Królowej zaproszenie do Osborne.

Alderman Salomons, gdy nie już nieprzeszkadza jego wstąpieniu do izby niższej, wystąpi znów w kandydaturze Greenwichu. Musi przygotować się na silną opozycyę.

— Dziennik *London Gazette* obwieszcza, że Alexander Hutchinson Lawrence, najstarszy syn, w Luknowie poległego sir Henry Lawrence otrzymał godność barona z woli Jej Mości Królowej. Jeżeli sir H. Lawrence zmarł bez męzkich potomków, godność ta przechodzi na jego brata.

— Urzędowy dziennik ogłasza utworzenie komisji, która ma rozpoznawać organizacyę indyjskiej armji. Między komisarzami znajdują się wojenny sekretarz jenerał Peel, książę Cambridge i lord Stanley.

— Na posiedzeniu izby wyższej z dnia 16. lipca zapytuje margrabia Clanricarde czyli Król Audhy ma być stawiony przed sąd. Jeżeli ta wiadomość jest bezzasadna, tedy byłoby lepiej, ogłosić to publicznie, inaczej złe by ząd wypadło wrażenie nie tylko na Indye ale i na inne kraje. P. Derby odpowiada, że zapewnić niemożna, by Królowi Audhy wytoczyć miano proces, znajduje się w Kalkucie jako więzień stanu, będąc podejrzany, że podzegał do powstania. Niespodziewa się procesu, rząd tylko oczekuje rezultatu z śledztwa, które okaże, jak dalece miał udział w powstaniu. Dalsze kroki rządu przeciw niemu zawisły od tego, co śledztwo okaże. Następnie zajmował izbę bil indyjski. Artykuł 7, odnoszący się do składu rady, stanu spowodował lorda Broughtona oświadczyć, że rada stanu cała jest niestosowna. Podobnie utrzymuje i książę Somerset i proponuje wykreślić ten artykuł. Pomimo tej opozycji artykuł 7 przyjęty. Artykuł 11, który postanawia dożywotnie urzędowanie członków rady stanu, radzi lord Ellenborough zmienić i ograniczyć urzędowanie na lat pięć. Poprawkę tę bez głosowania odrzucono i artykuł 11 przyjęty, odrzuciła izba także. Poprawkę p. Granville, do artykułu 12, ażeby radcom niewolno było mieć osobnego zatrudnienia. Na wniosek lorda Derby wykreśliła izba z artykułu 22, upoważnienie zwoływać radę stanu, byle tylko pięciu członków za tem się pisemnie do sekretarza oświadczyło.

W komitecie izby niższej toczyły się obrady nad bilem repkupstwa w wyborach. Lord J. Russell proponuje drugi odczyt bilu lorda Lucan względem żydów. Newdegate proponuje odroczenie na trzy miesiące i ubolewa, że lord Derby odstępując jakie miał dawniej przekonanie, zmienił swe postępowanie. Spooner i Bentinck popierają poprawkę. Lord J. Russell przyznaje, że bil wprawdzie jest niedostateczny, ale iż zapobiega wielu niedogodnościom dlatego, jest za drugim odczytem. Walpole zarzuca, że przyjmując bil upoważniałoby się izby na jedną prostą rezolucyę znosić ustawę, czego dotąd nigdy jeszcze nie bywało w angielskiem prawodawstwie. Zdaniem jego, rozsądniej byłaby wyższa izba postąpiła, przyjmując bil jak go przedłożyła izba niższa. Zamiast tego zezwoliła na ustawę, która jest nie jak lepianka, i niemoże kwestyę usunąć na długo. Bil upoważnia izbę przypuścić żyda do parlamentu na mocy rezolucji. Przyszłej izbie wolno inną dać rezolucyę, a z tego nowe potem powstaną spory. Lord Palmerston ubolewa także, że izba wyższa nie zgodziła się na bil przedłożony z izby niższej. Z niechęcią tylko zgadza się na projekt podany, a to iż słuszność i polityka wymagają koniecznego przypuszczenia żydów do parlamentu. Przekonanym jest dodaje w końcu, że konstytucyjnym zasadom tak bardzo sprzeciwiająca się ustawa niedługo pozostanie prawem. Przy głosowaniu utrzymał się projekt za drugim odczytem większością głosów t. j. 156 przeciw 65 głosom.

Francya.

(Komisya żeglugi na Dunaju. — Doniesienia z Senegambii. — Traktat pokoju z Trarzami. — Wiadomości bieżące.)

Paryż, 18. lipca. *Monitor* ogłasza w zwykły sposób: „Konferencya, która zajmuje się organizacya Księstw Naddunajskich miała dziś t. j. dnia 17. lipca, swe jedenaste posiedzenie w ministeryum spraw zewnętrznych.“

— Dziennikowi *Kölnische Zeitung* donoszą, że rozpoznanie prac gałackiej komisji zostało przedsięwzięte równocześnie z obradami konferencyi w końcu upłynionego miesiąca, przyczem korzystano z materyałów jakich podróżni a osobliwie oficerowie marynarki dostarczyli konferującym rządowi. Nim jednak prace zostaną wzięte pod rozpoznanie konferencyi, nastąpi rewizya aktu okrętowej żeglugi na Dunaju. Słychać, że co do formy rewizji porozumiano się już z Austryą gdyż niepodlega żadnej wątpliwości, że głos Austrii ma w tej sprawie przewagę.

— Senegalskie dzienniki, sięgające po dzień 15. czerwca donoszą: dnia 29. marca zawarto pokój z Trarzami. Główne warunki pokoju są następujące: Król Trarzóv uznaje, że Ualo, Gae, Bokal, Tube i okolica Saint Louis po obu brzegach aż do ujścia należą do Francji. Uznaje opiekę Francuzów nad Dimarem, Dziolofem, Ndiamburem i Cajorem i że bez pośrednictwa Francji niemoże nie przedsiębrać przeciw tym obwodom. Guma Trarzóv będzie sprzedawana w Daganie. Od każdego tysiąca funtów gumy pobiera Król Trarzóv jedną gwineę.

— Według *Monitora* objędział na nowo marszałek Canrobert cały obwód swego naczelnego dowództwa i wszędzie znalazł równe jak dawniej przywiązanie i poświęcenie całej ludności dla Cesarza Napoleona.

Holandya.

Z **Haagi** 18. lipca. Jego Mość Król opuszcza dziś nasze miasto i wyjeżdża do Wisbaden pod nazwiskiem hrabiego Büren.

Szwajcarya.

(Obostrzenie przepisów na wychodźców. — Pobyt hr. Cavour w Genewie.)

Berna, 17. lipca. Przynależna związkowa władza zawięzwała rząd genewskiego kantonu, aby surowiej wykonywał policyjne przepisy wydane przeciw działaniom zagranicznych wychodźców a osobliwie, ażeby przeciw tak zwanemu „włoskiemu towarzystwu pomocy“, które nie jest czem innym, jak tylko tajnym rewolucyjnym związkiem, stanowczych użyła środków. Genewski rząd wniósł przeciw temu rekurs do najwyższej związkowej władzy, a komisarze mianowani dla rozpoznania tej sprawy przedłożyli teraz swe sprawozdanie, według którego rekurs genewskiego rządu ma być odrzucony.

Genewa, 15. lipca. Minister-prezydent hrabia Cavour, zwiędziwszy roboty około żelaznej kolei pod Culoz w Sabaudyi, bawi tu od dwóch dni. Kolej z Bouget do Culoz ma już być otwartą z dniem 15. sierpnia.

Włochy.

(Lustracja twierdz. — Towarzystwo skrytobójcze w Kararze. — Poseł angielski Normanby odjechał.)

Turyń, 16. lipca. Dziennik *Espero* donosi, że za powrotem prezydenta ministrów, wyruszy minister wojny, generał Lamarmora, w podróż po kraju dla zlustrowania twierdz i obronnych fortyfikacji nadmorskich.

— *Gazeta wiedeńska* pisze: „Od kilku lat zawięzowało się w Karrarze towarzystwo tajne w zamiarach rewolucyjnych, i podzieliło się na dwie części — na wolno-mularzy i na stowarzyszenie pod nazwą „Gioventu.“ Członkowie towarzystwa tego byli obowiązani popierać wszelkimi środkami dążność rewolucyjną. Od członków należących do towarzystwa „Gioventu“, domagano się oprócz tego, by na dany im rozkaz mordowali każdego, ktokolwiek tylko utrudniał ich zamiary, lub podejrzany był o szpiegowstwo.

Tak więc dopuszczano się rozmaitych morderstw w Karrarze i okolicach pobliskich, a między innymi zamordowano:

Szewca nazwiskiem Fioretti, wieczór 27go lipca 1856, gdyż go posadzano o szpiegowstwo. Zbrodni skrytobójstwa tego dopuścił się Józef Cozzani wspólnie z Franciszkiem Piccini;

Plebana z Meseglii, Franciszka Andrei. Sprzysiężeni nastawali na życie jego, a dopełnienie zbrodni polecił najprzód J. Cozzani, który się od tego uchylił, a następnie Egidiuszowi Ludovici za 20 filipinów (talarów). Ludovici naradzał się z 7ma spiskowymi nad sposobem spełnienia zbrodni, poczem wystrzałem zabił plebana wieczór we czwartek przed zielonemi świętami w chwili, kiedy wracając z procesyi wchodzić miał do kościoła.

Wieczór 25. sierpnia 1857 spiknęli się J. Cozzani i Egidyusz Ludovici z trzema jeszcze innymi na życie 60letniego ślusarza Józefa Fantoni, którego Ludovici przebił nożem w obecności współwinowajców.

Z **Toskany**: Margrabia Normanby miał zaszczyt wręczyć Jego królewicz. Mości, Wielkiemu księciu dnia 15go b. m. listy odwołujące go z posady poselskiej.

Niemce.

(Przejazd króla greckiego. — Król holenderski w Wiesbaden. — Posiedzenie sejmku związkowego.)

Lipsk, 18go lipca. Według dziennika *Leipziger Zeitung* przejeżdżał tedy wczoraj w południe o $\frac{3}{4}$ na 1. godzinę Jego Mość Król Grecyi z swą swiżką z Drezną; w dworcu żelaznej kolei powitali go bawarski generał Tann z adjutantami, tutejszy kr. grecki konsul p. Papa-Naoum, grecki archimandryta i członkowie tutejszej greckiej gminy, poczem odjechał w kr. bawarskim dworskim pojeździe, na sasko bawarski dworzec kolei, z kąd o pół do 3 po południu puścił się do Altenburga, gdzie znowu przyjmował Króla książęcy najwyższy ochmistrz. Król zabawił u księżny na zamku, a po objędziu odjechał do Kissingen.

Wiesbaden, 19. lipca. Wczoraj wieczór zaszczycił Król Holandyi swoim przybyciem nasze miasto, i zajął mieszkanie w przygotowanych dla siebie apartamentach w Hotelu „Zu den vier Jahreszeiten.“

Frankfurt, 16go lipca. Na posiedzeniu sejmku związkowego dnia 15go przystąpił do związkowego zgromadzenia, jak donosi *Frankfurter Journal*, mianowany przez Jego król. Mość Elektora Hesyji posłem przy związkowym sejmie prezydent wyższego sądu apelacji Abéc; przedłożono sejmowi wydany mu dokument pełnomocnictwa, a po rozpoznaniu postanowiono złożyć go w archiwach związkowych. Poseł elektorski przedłożył natychmiast w wykonaniu uchwały z 12go lipca 1855, memoriał pod względem stosunków konstytucyj elektorstwa, do którego załączone są odnośne wnioski elektorskiego rządu do stanów i uchwały tych ostatnich, następnie projekta mających się ogłosić ustaw konstytucyjnych. Roztrząśnienie polecono przeznaczonemu dla tych spraw osobnemu wydziałowi.

Turcya.

(Wiadomości bieżące.)

Francuski poseł doręczył greckiej szkole w Kalki, jednemu z najznakomitszych zakładów naukowych na wschodzie, piękny zbiór książek, które w części ofiarował tej szkole książę Napoleon a w części on sam.

A z ya.

(Doniesienia z Indyi na Malte.)

Doniesienia z Indyi na Malte z 14. lipca podaje *Times* w następujących szczegółach: „Pierwsza brygada generała Rose była już w połowie drogi, gdy otrzymała wiadomość o upadku Gwalioru. — Siła nieprzyjacielska w Gwaliorze wynosiła 17.000 ludzi. Luknow obsaczyły wojska nieprzyjacielskie i przecięły komunikację z Kawnpurem. Kraj Mahratów był zastraszone i spokojny.

Gdy nadejdą wszystkie do Indyi przeznaczone posiłki, tedy imiennie stanie nie mniej jak 100.000 angielskiego wojska w Indjach. Ale w rzeczywistości weale ich niema. Do *Times* piszą z Kalkuty, 4go czerwca: Anglicy nie mogli wystawić w pole więcej jak 27.000 zdatnych europejskich żołnierzy; w Allahabadzie z 1 600 Europejczyków jest tylko 900 zdatnych do służby; od dwudziestu lat nie było w Indjach tak strasznie gorącego lata, jak tegoroczne; oprócz rażenia od promienia słońca, które w doniesieniach angielskich przychodzi często pod nazwą apoplexy, choruje wojsko na wątrobę i febrę.“

Z głównej kwatery w Fattygurze, z 29. maja, pisze korespondent gazety *Times* W. Russel: „Przedwczoraj przybył Hurdeo Bux, wielki Thakur z Andy, który bardzo wielu Europejczykom, kobietom i dzieciom ocalił życie, z prośbą do sir Colin Campbella o pomoc przeciw Mulwiemu, który się domaga, ażeby niezwłocznie dostawić mu ludzi, pieniędzy i żywności i samemu stawić się w jego obozie. Na przypadek, jeżeliby Hurdeo Bux się wzbraniał, zagroził mu Mulwi straszną zemstą. Sądzą jednak, że sir C. Campbell nie da mu nic innego, jak piękne słowa i przyrzeczenia. Z tem wszystkim ponieważ Hurdeo należy do znakomitej rodziny indyjskiej i ma wielkie posiadłości, więc sądzą powszechnie, że będzie w stanie sam się bronić, jeżeliby Mulwi istotnie chciał nań uderzyć. Nie możemy sobie pochlebiać, aby Hurdeo Bux do kompanii wschodnio-indyjskiej albo do naszych rządów był przywiązany. I owszem oświadczył wyraźnie, że weale nie z przyjaźni ocalał naszym ziomkom życie, i że nasz rząd jest tak zły, jak tylko być może. Postąpił zaś tak dlatego, że znał w swym okręgu jednego Anglika, który był szlachetny i sprawiedliwy i że stawał między nim i uciemiężeniem, i dla niego to z wdzięczności ratował w chwili nieszczęścia Anglików, gdzie ich tylko przydybał.“

Doniesienia z ostatniej poczty.

Tryest, 21go lipca. Z Raguzy donoszą, że rosyjski kapitan inżynierzy Nangali przybył tam paropyłtem lewantyńskim.

Londyn, 21. lipca. Na wczorajszym nocnym posiedzeniu *izby niższej* radził *Roebuck* zabrać i kolonizować wszystkie terytoria kompanii hudońskiej odnogi. *Bulwer* odpowiedział, że rząd odbierze wszystkie rozdane za licencją a przydatne pod uprawę terytoria, a innymi rozrządzi później, na co *Roebuck* odwołał swój wniosek. — *Crawforda* wniosek, ażeby rząd rozpoznał pretensje kupców angielskich, którzy w r. 1854 ponieśli straty w odnodze botnijskiej, zbijali *Packington* i *Napier*, a izba odrzuciła 105 głosami przeciw 65.

Genewa, 21. lipca. Jak donoszą tutejsze dzienniki, wypłynęła już 21. b. m. eskadra ewolucyjna złożona z fregaty parowej „Vittorio Emanuele“ o 52 działach, z korwety „Aquila“ i z jednego brygu. — Na tych okrętach znajduje się część uczniów kolegium marynarki; najpierwej ma udać się ta eskadra do Lizbony.

Florencya, 17go lipca. Dziennik „Il Gioglio“ przytłumiony został dekretem ministeryalnym.

Z **Rzymu** donoszą z 11. b. m.: Kolej żelazna z Rzymu do Civitavecchii ma być otworzona w październiku.

Kurs lwowski.

Dnia 23. lipca.

	gotówka		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	4	44	4	47
Dukat cesarski	4	47	4	50
Półimperyal zł. rosyjski	8	13	8	18
Rubel srebrny rosyjski	1	35	1	36
Talar pruski	1	32	1	33
Polski kurant i pięciozłotówka	1	10	1	11
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	80	15	80	40
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	82	48	83	15
5% Pożyczka narodowa	83	—	83	40

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 23 lipca.

	złr.	kr.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po	80	6
„ przedał „ „ 100 po	80	36
„ dawał „ „ za 100	—	—
„ żądał „ „ za 100	—	—
Wartość kuponu od 100 złr.	—	14 $\frac{2}{3}$

